

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 81.

Vydána dne 22. srpna 1922.

Obsah: (234. a 235.) 234. Zákon o výkupu Ústecko-Teplické dráhy státem. — 235. Zákon o nové úpravě statistiky zahraničního obchodu.

234.

Zákon ze dne 30. června 1922 o výkupu Ústecko-Teplické dráhy státem.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje vykoupiti na základě koncesní listiny ze dne 10. května 1866, č. 69 ř. z., koncesní listiny ze dne 25. června 1870, č. 98 ř. z., koncesní listiny ze dne 13. června 1896, č. 115 ř. z. a ujednání tyto koncesní listiny doplňujících železniční podnik: „výsadní společnost Ústecko-Teplické dráhy“ („k. k. privilegierte Aussig-Tepitzer Eisenbahn-Gesellschaft“) a to s účinkem od 1. ledna 1923.

§ 2.

Cena výkupní určena jest důchodem výkupním podle ustanovení koncesních a ujednání tato ustanovení doplňujících.

Nebude-li cena výkupní v den převzetí ještě stanovena s konečnou platností, má státní správa právo poskytovat společnosti na vrub této ceny zálohy v částkách přibližných.

§ 3.

Státní správa se zmocňuje převzítí v dohodě se společností za společnost ve jménu jejím na vrub důchodu výkupního zúrokování a umořování společenských prioritních půjček.

Státní správa má právo kdykoli na místo společnosti převzítí k vlastním placení tyto společenské prioritní půjčky částkou, v době převzetí dle umořovacího plánu ještě nesplacenou. V tomto případě bude důchod výkupní zmenšen o částku, potřebnou k zúročení a umoření výpůjčkové jistiny.

§ 4.

Předmětem výkupu jest železniční podnik společenský jako celek. Výkupem železnice a dnem tohoto výkupu (§ 1, § 16) nabude stát za cenu výkupní v § 2 uvedenou a bez jakékoli další náhrady, břemen prostého, toliko nesplacenými ještě zbytky prioritních půjček zavazeného vlastnictví a užívání podniku železničního se všemi k němu příslušejícími hodnotami a věcmi movitými a nemovitými, jakož i s veškerými právy, s výjimkou předmětů majetkových, jež dle ustanovení koncesních nebo ujednání je doplňujících zůstávají vlastnictvím společnosti.

§ 5.

Na státní správu železniční přecházejí dnem převzetí podniku veškerá práva a povinnosti společnosti, založené služebními smlouvami, které byly s jejími zaměstnanci v podniku železničním sjednány.

Na pensijní fond státních drah, pokud se týče na státní správu železniční přecházejí zejména též závazky k výplatě odpočivných a zaopatřovacích požitků všeho druhu, vyměřené podle normativních předpisů Ústecko-Teplické dráhy, při čemž se dosud nabyté nároky neruší.

§ 6.

Společnost je naproti tomu povinna poskytnouti státní správě železniční, po případě pro pensijní fond státních drah úhradu za hodnotu čekatelství aktivních zaměstnanců na požitky, o nichž jedná § 5, odst. 2., za hodnotu převzaté výplaty těchto požitků a za hodnotu budoucího snad jich normativního zvýšení, jež státní správa železniční poskytne nikoli ve vyšší míře než poživatelům vlastním.

Na úhradu těchto hodnot jest společnost povinna vydati veškeré jmění svých zaopatřovacích ústavů a fondů a, pokud by toto jmění

nestačilo, předměty majetkové, jež dle § 4 zůstávají vlastnictvím společnosti. Zbytek se bude srážeti z důchodu výkupního, pokud tento přesahuje nejmenší výši, určenou ustanoveními koncesními. Z částky posečkané účtovat se bude 5%ní úrok a úrok z úroků.

§ 7.

Nemocenská pokladna Ústecko - Teplické dráhy se zrušuje. Dosavadní členové této pokladny stávají se s výhradou nabytých práv členy nemocenské pokladny státních drah.

Veškeré jmění a závazky zrušené nemocenské pokladny a přidružených k ní fondů přecházejí na nemocenskou pokladnu státních drah a příslušné fondy, k ní přidružené.

§ 8.

Na státní správu železniční přecházejí veškerá práva a závazky společnosti z úrazového zaopatření a pojištění, tyto pokud jde o práva a povinnosti, přešle podle čl. XIX. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., s Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic.

Společnost je naproti tomu povinna poskytnouti státní správě železniční úhradu za hodnotu:

a) napadlých nároků na odškodnění z úrazového zaopatření,

b) napadlých nároků na odškodnění z úrazového pojištění, pokud jde o úrazy, jež se staly při provozování podniku Ústecko-Teplické dráhy v době od 1. listopadu 1918 do 31. května 1919,

c) budoucího snad normativního zvýšení těchto odškodnění, jež státní správa železniční poskytne nikoli ve vyšší míře než poživatelům vlastním.

Úhradu za hodnotu napadlých nároků z úrazového pojištění, pokud jde o úrazy z doby před 1. listopadem 1918, bude společnost povinna státní správě železniční poskytnouti potud a podle těch všeobecných pravidel, pokud a jak k téže úhradě budou povinny ostatní dráhy, jež byly členkami Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic.

Na úhradu těchto hodnot jest společnost povinna vydati státní správě železniční fond, jež nashromažďovati bylo jí nařízeno podle § 4, odst. 2., zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. 1888, ve znění stanoveném článkem III. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n. Ostatně platí o této úhradě rovněž ustanovení § 6, odst. 2.

§ 9.

Nynějšímu zastupitelstvu zaměstnanectva zůstane zachována možnost spolupůsobení v osobních záležitostech zaměstnanců až do provedení nových voleb do důvěrnických výborů u státních drah. Rovněž zůstává nyní výboru nemocenské pokladny a důchodovému výboru pro úrazové zaopatření Ústecko-Teplické dráhy zachována možnost spolupůsobení ve věcech nemocenského pojištění, pokud se týče úrazového zaopatření zaměstnanců Ústecko-Teplické dráhy až do provedení nových voleb do jmenovaných výborů u státních drah.

§ 10.

Jmění ostatních svých ústavů (fondů) sociální péče odevzdá společnost pro příslušné ústavy státní správy železniční, jež zaručí převzatým zaměstnancům aspoň tytéž výhody jejich účastí na těchto ústavech, při čemž příspěvky zaměstnanců převzatých nesmí býti vyšší, než příspěvky zaměstnanců státních drah.

§ 11.

Státní správa má právo dnem nabytí účinnosti tohoto zákona ustanoviti zvláštního komisaře, který bude bdíti nad tím, aby majetkový stav podniku od tohoto okamžiku počínaje nebyl změněn v neprospěch státu.

Zejména jest třeba ke každému zcizení nebo zatížení nemovitých majetkových předmětů tvořících předmět výkupu od uvedeného okamžiku souhlasu tohoto komisaře.

Totéž platí o každém převzetí nových závazků, které by přesahovaly rozsah pravidelného vedení provozu nebo by znamenaly trvalé zatížení.

§ 12.

Společnost jest povinna pečovati o to, aby státní správa mohla ujmouti se fyzické držby veškerých majetkových předmětů v § 4 tohoto zákona uvedených a předmět výkupu tvořících dnem výkupu (§ 1, § 16), a to i před konečnou úpravou ceny výkupní.

Jestliže by společnost této povinnosti nevyhověla, má státní správa právo uvedeným dnem ujmouti se fyzické držby uvedených předmětů i bez jejího souhlasu a bez soudního zakročení.

Ode dne výkupu děje se provoz vykoupného podniku na účet státu a plynou tudíž od tohoto dne všechny provozní příjmy k dobru, všechny provozní výdaje k tíži státu.

Čisté výtěžky, jež vyplynou ze súčtování až do dne výkupu, zůstávají společnosti. Tato naproti tomu bude sama hraditi súčtovací závazky, jež do tohoto dne vzniknou ze stavby nebo provozu dráhy, a jiná pasiva.

§ 13.

Státní správa má právo na základě tohoto zákona vložiti do knih své právo vlastnické a jiná práva vkladní, která výkupem na ni přecházejí. Jestliže společnost ve lhůtě uložené jí státní správou železniční nevydá této správě listin, kterých k tomu účelu bude zapotřebí, nebo listin těchto, státní správou železniční sepsaných, neopatrí svým zavazujícím podpisem, nahrazuje prohlášení ministerstva železnic tyto listiny.

§ 14.

Společnost jest povinna podati státní správě účty a bilance a vykázati čisté výtěžky let provozních, rozhodné pro vypočtení ceny výkupní do lhůty, jež jí ministerstvem železnic bude určena.

Doklady ty dlužno předložiti odděleně pro každou síť železniční, podléhající zvláštní koncesi. Státní správa má právo zkoumati správnost dokladů těch na podkladě knih a jiných záznamů a spisů společenských.

Nevyhoví-li společnost ve lhůtě uložené jí státní správou této povinnosti, v odst. 1. a 2. stanovené, smí státní správa příslušná šetření dáti vykonati na účet a nebezpečení společnosti a zjistiti na základě těchto šetření výkupní cenu.

§ 15.

Státní správa může učiniti výplatu ceny výkupní závislou na podmínce, že společnost vydá státní správě československé veškeré doklady, spisy a pomůcky, týkající se správy a provozu vykoupeného podniku železničního, nebo že jí poskytne možnost nahlížeti do oněch spisů, jež týkají se pouze správy společenské, a že státní správě, požádá-li o to, vydá opisy těchto spisů.

§ 16.

Státní správa se zmocňuje nabýti železničního podniku Ústecko-Teplické dráhy i volnou dohodou se společností a to s účinností případně i od 1. ledna 1922.

Pro kupní podmínky bud'těž základem listiny koncesní a ustanovení je doplňující.

§ 17.

Veškeré, s provedením tohoto zákona související právní úkony, majetkové převody, po-

dání, zápisy, sepsání a jiné listiny jsou prosty kolků a poplatků.

§ 18.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéstí jej ukládá se ministrům železnic a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Šrámek v. r.

A. Novák v. r.

235.

Zákon ze dne 13. července 1922 o nové úpravě statistiky zahraničního obchodu.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pro státní statistiku zahraničního obchodu jest ohlašovati druh, množství, hodnotu, zemi původu a zemi určení předmětů, které se přes hranice československého celního území dovozejí, vyvážejí nebo provážejí.

Nařízením se určí, které předměty nepodléhají statistickému hlášení.

§ 2.

K statistickému hlášení jsou povinni příjemce zboží, odesílatel nebo jejich zmocněnci, jak blíže určí nařízení.

§ 3.

Hlášení děje se u celních nebo poštovních úřadů nebo u orgánů pohraniční finanční stráže způsobem, který bude nařízením blíže určen.

§ 4.

Veřejné dopravní podniky a osoby, jež po živnostensku přepravují zboží, smějí zásilky určené do celní ciziny pouze tenkrát přijmouti k přepravě, odevzdá-li se jim správně vyplněná statistická ohláška. Dovědí-li se teprve při přepravě, že zboží jest určeno do celní ciziny, smějí je pouze tenkrát dále přepravovati, byly-li jim sděleny údaje, potřebné podle tohoto zákona ke správnému statistickému hlášení.

§ 5.

Při statistickém hlášení jest zapraviti na úhradu výloh státní statistiky zahraničního obchodu statistický poplatek. Nařízením mohou býti stanoveny výjimky.